

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

מנהיגי האומה - בעבר ובעתיד

בשבועות, חג זמן מתן תורתנו, אנו נפגשים עם שני המנהיגים, 'הרועים' הנאמנים של עם ישראל מראשיתו עד אחריתו. עם משה רבינו במעמד הר סיני - על ידי קריאה ולימוד התורה הקדושה, ועם דוד המלך - בקריאת מגילת רות המייחסת את דוד לרות המואביה. שני המנהיגים, קודם שזכו לקבל את ההנהגה והאחריות על עם ישראל "עמו וצאן מרעיתו" של הקב"ה, התנסו בלהנהיג עדרי צאן, והוכיחו את עצמם כרועים נאמנים, מסורים ואמיצים, אשר דואגים לכל העדר ולכל פרט ופרט ממנו. כמשה רבינו אשר מחפש ומוצא את הגדי שהלך לאיבוד ומחיייה אותם, וכדוד המלך שהורג את האריה והדוב הבאים לטרוף את עדרו.

ואכן כאשר משה רבינו מנהיג את עם ישראל ארבעים שנה במדבר, הוא התגבר על המשברים שהאומה עברה, אם זה בחטא העגל או בחטא המרגלים, במתאוננים ועוד, בזה שהיה מלמד זכות על העם ומתפלל עליהם לזכותם ולהצילם. וכן דוד מתגלה בגבורתו כשיוצא כנגד גולית ומנצח את אויבי ישראל כולם, ומגיש את הממלכה נקיה מאויבים לשלמה בנו.

נכון לעכשיו, בחג השבועות אנו צריכים ללמוד ולהכיר, להעמיד לנגד עינינו את שני המנהיגים, משה רבינו ע"ה ודוד המלך ע"ה, וללמוד מהם כיצד להוליך את האומה לעת כזאת, זמן תחיית האומה וקבוץ הגלויות. וכדברי חז"ל: "כל פרנס שמנהיג את הציבור בנחת זוכה ומנהיגם לעולם הבא" (סנהדרין צב), בחכמה, בתבונה, בגבורה ובאומץ - וכל זאת מתוך לימוד וקיום התורה הקדושה באהבה. וכן כדברי הרמח"ל: "ראוי לכל חסיד (וכל אחד מישראל וק"ו למנהיגים) שיתכוון במעשיו לטובת דורו כולו לזכות אותם ולהגן עליהם ככתוב 'אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו', שכל הדור אוכל מפרותיו, ואלו הם הרועים האמתיים של ישראל שהקב"ה חפץ בהם הרבה שמוסרים עצמם על צאנו" (מסילת ישרים בביאור חלקי החסידות).

בברכת חג שבועות שמח
מהמצפה לישועה השלמה

צ"ר הנמן ב"א

מי אמר 'אני' ולא קיבל תורה?
הרב אמיר דומן | 2

זמן מתן תורתנו הרב יורם אליהו | 3

"ההר חמד אלהים"
בין הר סיני להר המוריה
הרב אשר בוחבוט | 3

מאהבה לאומית אל אהבת התורה
הרב דוד לנדאו | 4

מתן תורה
מתוך שיחות הרב אלישע וישליצקי זצ"ל* | 4

איזה מין חרדי אתה
הרב ליאור לביא | 5

חובת התלמידים הרב נסים ויטנברג | 5

עבודת המידות בנישואין
זוגיות / אסתר אברהמי | 6

ערוץ מאיר לילדים

אשתי יותר טובה ממני הרב שלמה אבינר | 8

פרשת נשא הרב חגי לונדין | 8

לתרומות למכון מאיר:
בטלפון 02-6461328
באתר meirtv.com
או סרקו את הברקוד

- אלפי שיעורים
- קירוב רחוקים
- מאות תלמידים
- ערוץ ילדים
- אולפן גיור

היו שותפים
בהוספת יהדות באהבה!

מי אמר 'אני' ולא קיבל תורה?

מבשילה האפשרות להביא תורה לעולם? את מי הן פוגשות? האם את התורה? את הקב"ה? לא את הקב"ה, ואפילו לא את התורה, אלא את עצמון, עם כל מצבן התרבותי המסוכן: "כל עצמן של אומה זו אינו אלא 'על חרבך תחיה' / 'ידו בכל' / גילוי עריות... ואיך נקבל תורה?". שוב, משל למה הדבר דומה? לבחורה (מופנה לגברים ונשים כאחד...) שמגיעה ל'דייט' וכל-כולה שקועה בעצמה: "אחת כמוני תסתדר עם 'דף המסרים' שמשדר הבחור? הרי אני כזאת וכזאת...! במקום להיפגש איתו, 'להיות בתוך הקשר', ולראות כמה כוחות חיים חדשים החיבור החדש מוציא ממנה.

גם עם ישראל יודע מצוין שהוא לא תמיד 'טלית שכולה תכלת', לא ביציאת מצרים, ולרוב גם לא בהמשך. אך אדרבה, המפגש שנוצר עם רבש"ע גורם לעם ישראל לעצור ולשאול: 'מה הסיפור כאן? מה ההיגיון שבורא עולם מבקש לתת לנו תורה? הוא לא יודע איפה "בלינו" עד לפני רגע?' ובמקום להמשיך ולשקוע במציאות החיצונית (כמעט כתבתי: 'לשקוע במסכים'...) ומה שהיא מנסה לספר לנו, ישראל עוצרים, ממש לא ב'תמימות' של שטות, ומביטים פנימה, לתוך המפגש: 'לא אנחנו הנושא. אפילו לא התורה. אלא: **מלכו של עולם בא!** מלכו של עולם בא - לתת תורה! מלכו של עולם בא לתת תורה - לנו! ובתרגום לעברית: 'הקב"ה בחר לאהוב אותנו בקשר גלוי של חיים, דיבור וחיבה הדדית, ולהודיע בעולם כולו את אהבתו ואמונתו בנו. כל מה שחשבנו על עצמנו - כדאי שנחשוב מחדש, כי עולם חדש מתחיל, גאולה באה לעולם, אומה חדשה יוצאת לאור, ולהאיר לעולם כולו.

להרחבה: ספר "האמונה החיה" מאת הרב זאב קרוב, פרקי ה"פנים וחוץ".
amirduman@gmail.com | מוזמנים לכתוב, לשאול ולהגיב:

דוגמא מתוקה ונפלאה ליסוד "הפנים והחוץ", הביאו לפנינו חז"ל במדרש המפורסם על ההכנות האלוניות שעשה הקב"ה בדרך למתן תורה. כביכול - רבש"ע מחזר למצוא 'לקוחות' ל'סחורתו', מחזר עד בוש ואינו מוצא. כל האומות משיבות פניו ריקם, והוא מכתת כבודו מזו לזו, ונדחה שוב שוב בטענה לפגם זה או אחר. עד שלבסוף נמצא עם 'תמים' שלא בודק בטיב ה'סחורה', ומקבל אותה על כרעיה וקרבה, ללא משא ומתן, ללא תנאים מוקדמים.

ואנו, עם ישראל, מקבלי התורה, עלולים לעמוד תמהים ונבוכים לנוכח התיאור הציורי הזה: וכי הייתה לקב"ה הווא אמינא לתת תורתו לאומה אחרת? הלא כל מעשי בראשית היו תלויים ועומדים מיום שנברא העולם, ומצפים אך ורק לשתי המילים העצומות ומופלאות הללו: "נעשה ונשמע", שבלעדיהן היו כולם חוזרים מיד לתוהו ובוהו... ומשל-על-משל, למה הדבר דומה? לארוס שהולך ומספר לארוסתו הנבוכה על כל 'משודכותיו' הקודמות, 'ומה ראו על ככה, ומה הגיע אליהם' - כל הסיבות לכך שהקשר איתן לא עלה יפה. הרי היא מצפה שהוא ילחש לה שהיא "האחת והיחידה!" ולא שיעורר בה ספקות: 'רגע, אולי בעצם...?' (ומחילה אם גלשתי ל'פינת הזוגיות'...)

אך באמת אנו זוכרים שהדרך שחז"ל לימדו אותנו להתבונן על ההבדל שבין קבלת התורה של ישראל ואומות העולם, היא פנימית, ולא חיצונית: זהו ההבדל שבין פזיזות, לישרות. אומות העולם רואים בקשר שלנו עם בורא עולם פרי בוסר רעיל, מעשה פזיזות של אומה צעירה ונמהרת, ואילו אנו ראינו בו, ורואים בו עד היום, ולעולם ועד נראה בו - את יסוד היישר העמוק, והאושר המוחלט.

כי מה בעצם מזוהות אומות העולם במפגש החי שלהן עם ה', כאשר

ליל שבועות
במכון אורה

ציבור הנשים מוזמן ללימוד פרומם, בליל חג פתן תורה

23:15-00:00 הרבנית שרה מס עבודת הלב בחג מתן תורה
00:15-01:00 הרבנית גאולה ניסים "חרות על הלוחות"
01:15-02:00 הרב מאיר טויבר וכל העם רואים: סוד היחיד והיחד
02:15-03:00 הרב ערן ישועה יולד בן לנעמי
03:15-04:00 הרב יורם אליהו בשבילך נברא העולם

ההרשמה לשנת תשפ"ד בעיצומה!
לפרטים - שוהם 052-560-7494

מכון אורה
מכון מאיר

מכון אורה כנפי נשרים 3, ירושלים 02-6528344 | meirtv.com/ora

כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו

פסון מאיר שפח להזפין את הציבור ללימוד ליל שבועות

לשעורים ביום חג השבועות, וביום השבת הסמוכה לו

שיתקייפו בבית הפדרש הישן
בחסות משפחת ונגרובסקי - לע"נ האב זל"ל והאם שרה ע"ה.

ליל חג השבועות*

22:45 הרב זיו רוח - תורה בגובה השמים.
23:40 הרב מנחם בן יעקב-מצות קידוש השם.
24:30 הרב מאיר טויבר - תורה, מלאכה וממלכה.
01:20 הרב צבי נחשוני - תורה ואמונת חכמים.
02:15 הרב יורם אליהו - מתן תורה לכל ישראל.
03:15 הרב שמעון בן-ציון - ממנחת שעורים למנחת חיים.
04:15 קריאת מגילת רות
04:45 תפילת שחרית
*במקביל יתקיים בכיתת אמונה לימוד תיקון ליל שבועות עם הרב אשר בחובוט.

יום שבת פרשת נשא	יום חג השבועות
16:00 - הרב מאיר גולדייכט	16:15 - הרב יניב כהן
16:45 - הרב ערן ישועה	17:00 - הרב שמעון מן
17:30 - הרב אורי שרקי	
18:15 - תפילת מנחה	

יהדות באהבה
מכון מאיר

מכון מאיר שדרות המאירי 2-4, ירושלים 02-6511906 | meirtv.com

מתורת החסידות

שם משמאל לפרשה

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

זמן מתן תורתנו

בחג השבועות אנו אומרים 'זמן מתן תורתנו'. יש שואלים, אומר השם משמאל, למה אומרים זמן מתן תורתנו, הרי לפי חלק מהדעות בגמרא, שבועות יכול להיות פעם בה' בסיון, פעמים בו' או בז'. ועוד, הרי כתוב על השמש והירח, "והיו לאותות ולמועדים ולימים ושנים", וברור שהתורה היא למעלה מהשמש, שהרי דרשו חז"ל על הפסוק "מה יתרון לו לאדם שיעמול תחת השמש" - תחת השמש אין לו (יתרון), למעלה מהשמש יש לו ולפי זה לא שייך לומר שהזמן שהוא למטה מהשמש, היה גורם לנתינת התורה. אם כן נכון יותר לומר בתפילה, 'זמן קבלת התורה' שזה מצד המקבלים, שהם אכן תחת הזמן? כלומר, נראה שמתן תורה לא שייך לזמן מסוים אז למה בכל זאת אנו אומרים זמן מתן תורתנו?

מבאר השם משמאל (שנת תרע"ב, עמ' נא): מתן תורה תלוי בטוהרת בני ישראל, שהרי מטרת ספירת שבועת השבועות היא לטהרה, ולכן זמן נתינת התורה אינו תלוי בימים שהם מתנועת השמש, אלא היא תלויה בטוהרת בני ישראל, ולכן

שורש נשמתו ולאחד אף בנפש, "וזה נותן חיזוק גדול ביד איש להתחיל מחדש לגמרי". מלמד אותנו השם משמאל, שימי הספירה משפיעים על כל אחד אם ברב אם במועט, כולם יוצאים מטהרים מהספירה הזו, וכל אחד מרגיש זאת לפי דרגתו שלו.

מוסיף השם משמאל, ואפשר עוד לומר שטהרת נשמתו של האדם היא לפי ערך קבלתו את התורה והמצוות מכאן ולהבא, כמו שאומר המדרש על הפסוק "תמימות תהיינה", 'מתי הן תמימות? בזמן שישראל עושים רצונו של מקום' וכיון ששורש נשמתו של האדם הוא למעלה מהזמן "נחשב תיכף בספירה כאילו אז הייתה הקבלה מחדש כאשר הכל נצמח מכוח הספירה ושוב הספירה מטהרתו". ברגע שאדם בא ואומר אני רוצה לקבל את התורה ולקיימה, הקב"ה מחשיב לו זאת מעכשיו, מתחילת הספירה, הכל נצמח ונטהר בכח התורה, ועצם הספירה והקבלה של האדם לקיים את התורה והמצוות, מטהרת את האדם ומזכה אותו בקבלת התורה. חג שבועות שמח.

אם התקיימה טוהרת בני ישראל בתאריך אחר היה אז מתן תורה. "בכל זמן שנגמרת הספירה שהיא טוהרת נפשות ישראל מתעורר ענין מתן תורה..." ולכן, חג שבועות יכול לחול בתאריכים שונים, כי מתן תורה אינו תלוי בזמן בחודש. כך הוא גם מתרץ את קושיית ה'מגן אברהם', ששואל, הרי בני ישראל יצאו ביום חמישי ממצרים, וכולם סוברים שבשבת ניתנה התורה, ואם כך, קיבלו את התורה לאחר 52 יום? אלא לפי מה שהסברנו שאנו לא מונים את הימים לפי תנועת השמש אלא מונים חמישים יום לטהרתם של ישראל, וכאשר נשלמה הטהרה ניתנה התורה ולכן אנו אומרים זמן מתן תורתנו.

הלימוד מכך, אומר השם משמאל, "שגם אם אדם אינו מרגיש בתועלת הספירה וטהרתה, יש לו להאמין באמונת אומן ששורש נשמתו נטהר בהכרח", כי כיוון שאנשי כנסת הגדולה קבעו לנו לומר בתפילה 'זמן מתן תורתנו' והכוונה בזה שזה הזמן שכבר נטהרנו, ממילא חייבים לומר "שהספירה עשתה את שלה על כל פנים". אלא שלכל אחד זה לפי מדרגתו, לאחד זה משפיע על

"ההר חמד אלהים" - בין הר סיני להר המוריה

הרים רבים השתוקקו שעליהם תינתן תורה כנאמר: "לְמַה תִּרְצְדוּן הָרִים בְּבָנֵי הָהָר חָמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ". כפי שמובא במדרש "היו ההרים רצים ומדִּיִּינִים אלו עם אלו, זה אומר עלי התורה ניתנת וזה אומר עלי התורה ניתנת". וכשבאו הר תבור והר הכרמל, הקב"ה קורא להם "הרים גבנונים", כלומר יש לכם "גיבנת" ולא ראוי, שהרי על כולכם נעשתה עבודה זרה. אבל בהר סיני לא נעשתה עבודת כוכבים ובהר הזה חמד אלהים לשבתו. ובגלל רצון ההרים שעליהם תינתן תורה הם מקבלים שכר לעתיד: שבהר תבור נעשתה תשועה בימי דבורה, ושם נפל סיסרא וחילוחתו. ובשירתה של דבורה היא מזכירה את ההתגלות כבדרך הר סיני "אנכי לה אנכי אשיירה". וכן בהר הכרמל עם אליהו הנביא - מובא שכנגד "אנכי ה' אלקיך" - נאמר בו פעמיים "ה' הוא האלקים". והשאלה: למה ההתגלות היתה בהר סיני במדבר ולא בהר המוריה שבירושלים? אברבנאל² עונה שראה הקב"ה שעם ישראל יתעכבו במדבר ארבעים שנה, ורצה שלא ישכחו את אותם הניסים והנפלאות במצרים ועל הים וכן במדבר. לכן נתן להם את התורה בסמוך ליציאתם ממצרים, שבביאתם לארץ יהיו טרודים בכיבוש ובחלוקה ובעבודת ארץ ישראל, ולא יהיו פנויים לקבלה; לכן מייד נתן להם בעודם במדבר. ובאמת נתינת התורה הייתה צריכה להיות בציון, שנאמר כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים. ועל זה מובא מעשה בגמרא בכתובות³ שרבי הלך להשיא את בנו עם בתו של רבי יוסי בן זמרא, ובזמנם היו

הרב אשר בוכבית

ר"מ במכון מאיר

אֱלֹקִים וְזֶה שֶׁעַר הַשָּׁמַיִם⁵. שבאמת כל הארת המקומות בעולם באים מזה המקום, הר המוריה, ששם שורה השכינה תמיד, וכאשר אדם מצפה מאד למקום זוכה שהר המוריה קופץ ממקומו ונותן לו ההארה באותו מקום לשעה אחת. כפי שנאמר על יעקב אבינו שקפצה לו הארץ, וכן מובא ביחס אל הר סיני להר המוריה במדרש תהלים "יְסִינִי מֵהֵיכָן בָּא, אָמַר ר' יוֹסִי מֵהַר הַמְּוֹרִיָּה נִתְלַשׁ, כַּחלָה מֵעֵיסָה..."⁶ וזהו חג שבועות שמרכיב בתוכו מתן תורה בסתר - שלא מוזכר בתורה זמנו מצד אחד, ומצד שני הוא אחד משלושת הרגלים שבו העלייה לבית המקדש עם קרבנות חגיגה. וכל התורה והקדושה תלויה בחמדת המקום ש"ההר שחמד אלקים" מתקרב אלינו כנאמר: "ה' מְסִינִי בְּאֵת כַּחֲתוּן שִׁיּוּצָא לְקִרְאָת כְּלָה"⁷. כדברי הנביא ירמיהו על ירושלים "וְאָתְּנָ לָךְ אֶרֶץ חֲמֻדָּה נְחָלָת צְבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם"⁸, וכן התורה נקראת כלי חמדה של הקב"ה. שכל חג שבועות תלוי מכח חמדתנו לתורה ולמקום שבו יוצאת התורה כדברי הנביא ישעיהו "אָמְרוּ לָכֵן וְנַעֲלָה אֶל-הָרִי ה' אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכְּהָ בְּאֵרֶחֱתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבְרֵי ה' מִירוּשָׁלַם"⁹.

מאסין תחילה והחתן היה יוצא ללמוד תורה כמה שנים, ואז היו משיאין אותם. קבעו שלמד שתיים עשרה שנה בבית המדרש, ואז יינשא. והעבירו את הכלה לפניו וראה אותה, ואמר שיקבעו רק שש שנים ללימוד. ועברה שוב הכלה לפניו אמר: אני אינשא לה עכשיו, ולאחר מכן אלך ללמוד. והיה החתן מתבייש מאביו 'רבי' שראה את הכלה ולא התאפק ורצה מייד להתחתן. אמר לו אביו דעת קונך יש בך, שאתה דומה לקב"ה שהרי בפסוקי התורה, נאמר: "תביאמו ותטעמו בהר נחלתך" - כלומר החתונה תהייה בירושלים. ולבסוף כתיב: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". שכביכול הקב"ה רצה כל כך להידבק בנו ולכן כבר ציוה לעשות משכן במדבר. וכפי שמובא ברמב"ן - המשכן הוא המשך למעמד הר סיני, שמקבעים את הקשר וההתגלות שבסיני. ויש להמשיל זאת שגם בטקס הנישואין יש חופה, אבל עדיין גמר הנישואין יהיה ברגע שיכניסה לביתו וייתחד עימה. החופה זה מעמד הר סיני, אבל הר המוריה זה ביתו של ה' - שם ההתייחדות הגמורה. ובמה שונה מקום הר המוריה משאר המקומות בעולם? מובא שהקב"ה נקרא מקום, "מפני מה מכנין שמו של הקדוש ברוך הוא וקוראין אותו מקום, שהוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו. מן מה דכתיב (שמות לג) הנה מקום אתי, הוי הקדוש ברוך הוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו"⁴. כך בכל המקומות בעולם, אם יש התגלות היא רק לשעתה, אבל על הר המוריה נאמר "וַיִּיָּרָא וַיֹּאמֶר מֵהַצֹּרֶף הַמִּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה אִם בְּיַת

1. תהלים פרק סח פסוק יז
2. אברבנאל פרשת יתרו
3. מסכת כתובות דף סב עמוד ב
4. בראשית רבה (יילנא) (פרשת יצא) פרשה סח סימן ט
5. (פרשת יצא) פרק כח פסוק יז
6. מדרש תהלים (שוחר טוב; בובר) מזמור סח
7. מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ג
8. פרק ג פסוק יט
9. ישעיהו פרק ב פסוק ג

מאהבה לאומית אל אהבת התורה

מתוך לאומיות בסגנונות של חול, מגיעה התרוממות אל הקודש, אל גילוי פנימיות נשמת האומה בישראל, להגדיל תורה ולהאדירה, לגלות את האמת האמיתית של מהות ישראל. "כְּשֶׁהָאֱהָבָה הִלְאָמִית מִתְגַּבֶּרֶת", ככל שתרבה הלאומיות, האהבה הלאומית, בכל אחד יותר ויותר - יותר ויותר יתגלה הצימאון האלוקי והדבקות האלוקית של כל עניין ישראל ואורייתא, ומתוך כך תיבנה מדינת ישראל. "כְּשֶׁהָאֱהָבָה הִלְאָמִית מִתְגַּבֶּרֶת, מִתְלַהֶבֶת הַיָּא", מתוך זה, "עַל תּוֹרַת יִשְׂרָאֵל, לְאֱהָבָה אוֹתָהּ", לאהבת תורת ישראל, "בֵּין בְּלִמּוּד בֵּין בְּמַעֲשֵׂה, וְהַחֲשֵׁק הַמִּתְפַּתַּח מִבְּיַד אֱהָבָה מְפַעֵלֶת אֶת הַבְּלִיטָה שֶׁל הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי הַפְּרָטִים, בֵּין בְּתַלְמוּד בֵּין בְּקִיּוּם הַמַּעֲשֵׂי". בתחילה יבואו לימוד ומעשה באופן כללי, ומתוך כך פרטי פרטים של כל סעיף ב'שולחן ערוך' וכל דקדוקי סופרים. כך צריך להיות באופן טבעי ונורמאלי, מתוך האהבה הגדולה, אהבת עם ד' בארץ ד' ובנאולת עם ד' - יש המשך. כל זה עניין אחד של אחדות אלוקית

שלמה. אהבה כללית של כל נשמות ישראל, הכשרים והפסולים, מתוך כל ההיקף הגדול של כלל ישראל, היא עניין אחד עם האהבה הכללית המקיפה את כל תורת ישראל.

כך צריך להיות בירור ההכרה ממרום התורה, ממרום הקדושה, ממרום הצדקות, מרוממות הישיבה, דרך צדיקים. "וְצִדִּיקֶיךָ כָּל צִדִּיקֶיךָ" שבישראל, "לְהַגְבִּיר בְּעֶצְמוֹ וּבְעוֹלָם אֶת אֵשׁ הָאֱהָבָה הִלְאָמִית בְּיִשְׂרָאֵל". וכשזה מתגלה בגדלות אצל צדיקים, מתוך כך מופיעה אש הקודש של כל הגדלת התורה והמצוות בישראל, ושל כל כללי תורה ופרטי תורה, מתוך השייכות המקפת - כולנו יחד - של קדושת האומה הישראלית. "וְצִדִּיקֶיךָ כָּל צִדִּיקֶיךָ לְהַגְבִּיר בְּעֶצְמוֹ וּבְעוֹלָם אֶת אֵשׁ הָאֱהָבָה הִלְאָמִית בְּיִשְׂרָאֵל, וְלְהַגְבִּירָהּ בְּכָל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם". בינתיים יש קשיים, סיבוכים, צדיקים ורשעים. ככל שמתגדלת אצל הצדיקים האמיתיים, האהבה הלאומית הכללית של כל נשמות ישראל ושל כל סיבוכי הנשמות הללו - בטוח שמתוך כך

יותר ויותר תתגלה אהבת ד', אהבת התורה, מסירות הנפש על התורה ומסירות הנפש של לומדות ומעשיות. "וּבְקִטּוֹת יְהִי שְׁסוּף כָּל סוּף תְּבֵא אֱהָבָה כְּלִיטָה זוֹ לְבָשׂוּל פְּרִיָּה נְגִמּוֹר עַד פְּדֵי הוֹלְדֵת תּוֹלְדוֹתֶיהָ", כל מעשי המצוות, "הַמַּעֲשִׂים הַמְדוּדִים וְהַדְּעוּת שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה בְּכָל מְלוּאָה וְטוֹבָה". בינתיים יש התעכבות. יש הרבה אנשים מסובכים שמתקבצים בקיבוץ גלויות בסדר בניין מדינת ישראל.

"וְכָל מֶה שֶׁאָנוּ רוֹאִים שֶׁיִּשְׁנָם אֲנָשִׁים מִתְאַמְרִים בְּאֱהָבַת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵם רַחֵק מֵהַתּוֹרָה, מְלַמְדֵיהָ וְקִיּוּמָהּ, הוּא מְפַנֵּי שְׁעֵדִיין אֱהָבָתְם בְּסִרִּית הַיָּא, וְכִרְמֵנוּ סְמֶדֶר". כל זאת מכיוון שהמדרגה הלאומית שלהם היא עדיין בוסר, עדיין לא מפותחת, עדיין לא בתכלית השלמות. אך כל זה בינתיים. שאיפת גדולי ישראל והצדיקים בישראל צריכה להיות, לגלות את תכלית השלמות של האהבה הלאומית בישראל².

1. אורות התחיה פרק כ"ג.
2. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק כ"ג עמ' 367-8.

מתן תורה

הרב אלישע וישליצקי זצ"ל (מתוך הספר 'למועד הזה' - שעובד על פי שיחות הרב)

יחד עם זאת, יש צימאון אדיר לפגוש אמת אלוקית, אמת מוחלטת שלא תלויה ברצונותיו של איש. כל השיטות המנגישות את התורה באופן בלתי מחייב, גם אם הן נעימות ונחמדות, לא מפרנסות את התביעה הגדולה שיש בנפש לתורת אמת.

קיומו של הצימאון הגדול הזה תלוי בכך שהוא לא תופס כותרות בתקשורת. הצימאון הזה לא יכול להיות מוחצן, כי הוא פנימי במהותו. אם יחפש אדם בפומבי אמת מוחלטת, ויבוא 'חכם בעיני עצמו' וינסה לתת לו מענה, מיד יקום 'חכם' אחר להתווכח עמו, ותיווצר מריבה. יצר הגאווה שבדור חבלי משיח הוא מפותח מאוד, יליט את הדיון, יעורר קנאה ושנאה ותחרות, כך ששום דבר חיובי לא יצמח מכל זה. ישנם נסיונות רבים ומגוונים להתיש את הצימאון לאמת מוחלטת - יש גורמים שמתעלמים ממנו, יש שמנסים להוכיח שהוא לא הגיוני או שאיננו בר השגה. אבל למרות הכול החיפוש אחר תורה אלוקית, תורה עליונה ומוחלטת, הולך וגדל.

עם הופעת התורה בעולם, הוא אלוקיות של התורה. הופעת התורה בכפייה מראה שהתורה לא מתחילה מבני אדם, לא תלויה בהם ובהסכמתם, וממילא גם לא תיעלם אם לא יחפצו בה. אם כל נתינת התורה היתה רק מפני שאמרו ישראל 'נעשה ונשמע', אז עלול להיות שבפעם אחרת יקום דור ויאמר שהוא כבר לא מעוניין בתורה. לא יתכן שהתורה, דבר ד' אל המציאות, תהפוך להיות בלתי רלוונטית. לכן באה הכפייה, לברר שאין קיום בלי התורה. רק על בסיס ההבנה שהתורה היא נקודת החיים של ישראל, בפרט ובכלל, ניתן לקבל את התורה.

אמת בחבלי משיח

בתקופת חבלי משיח יש קושי גדול לקבל דברים בכפייה מלמעלה. אנשים רבים מחפשים את ההזדהות עם התורה והמצוות, רוצים 'להתחבר' אליהן, להרגיש את ההתאמה הנשמית, לחוש איך התורה מפתחת את החיים ולא חונקת אותם.

כפיית הר כגיגית

אומרים חז"ל (שבת פח א) "...מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם". מדברים אלו נראה באופן פשוט שנפשם של ישראל לא היתה מותאמת לקבלת התורה, כל כך רחוקה עד שאלמלא היתה כפייה חזקה ואיום על חייהם לא היו מקבלים את התורה.

המהר"ל שואל (תפארת ישראל לב): מדוע יש צורך שהתורה תינתן בכפייה? הרי ישראל כבר אמרו "כל אשר דבר ד' נעשה", ובפרשת משפטים מתברר שישראל אמרו "נעשה ונשמע". הגמרא אומרת שהיתה זאת אמירה כל כך משמעותית עד שיצאה בת קול ואמרה: "מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשים בו". ישראל התעלו באותו הזמן למדרגה של מלאכים, ולכן שאלת המהר"ל מחריפה עוד יותר. גם אם אפשר להבין שלאדם בעל יצרים אין הזדהות עם התורה ואין לו רצון לקבלה - כל זה נכון באדם רגיל, אבל עם ישראל באותו הזמן, שהגיעו למדרגת מלאכים, מדוע קבלתם את התורה נעשתה בצורה כל כך קשה, עם חרדה גדולה, עם כפיית הר כגיגית? מבאר המהר"ל, שהנושא הראשון שיש לברר

מהי חרדיות ואיך היא נצרכה בעם היהודי מראשית ימיו. התבוננות על חרדיות ועל היחס לחרדים בחברה הישראלית לאור חג השבועות

מאוד כאשר הם נאלצים לעבור במקומות כאלה... הפחד מפני נחשים, שגם הוא אוניברסלי, אינו זקוק להסברים. במילים אחרות, היכולת לחוש פחד וחרדה היא מנגנון הגנה חשוב וקדום הנמצא בכלנו... (סערת נפש, עמ' 144).

אם כן, מגוון גורמים עשויים לעורר בנו פחדים וחרדות. באופן כללי, הפחד השורשי מכולם הוא פחד המוות, וכל יתר הפחדים הם נגזרות שלו. אך האם לפחד כמנגנון הגנה יש שכבה נוספת, עמוקה יותר?

פסגת הפחד

אילו הייתם צריכים לביים את מעמד הר סיני, איזו חוויה הייתם מבקשים לעורר אצל הצופים? התבוננות קצרה בפסוקים לא מותירה ספק באשר לכיוון אליו היינו אמורים לכוון את התסריט: "וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֵת הַהָר עֲשֵׂן וְיָרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיִּנְעוּ מִרְחָק. וַיֹּאמְרוּ אֵל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֵתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹ-הִים פֶּן נָמוּת. קוֹלוֹת. שופר לפידים. הר אפוף עשן. החוויה שחווה העם היתה ללא ספק מאיימת ומחרידה. וכפי שאמר פרופ' יובל במקום אחר: "יש דברים מאוד בסיסיים שכל בני אדם וגם חיות, דרך אגב, גיבו אליהם בתגובה של פחד. רעשים חזקים, הבזק של אור, משהו גדול שמתקרב אליהם במהירות וכו'. כל הדברים האלה מפחידים את כולנו".

המשך המאמר בעמוד 6

חברתי של רעיון, הרעיון הוא - החרדה מפני דבר הא-לוהים. מובן שלהיווצרותו של הזרם החרדי קדם תהליך היסטורי, אך אין כאן המקום לגוללו, וההתייחסות לחרדיות במאמר זה היא

כשהמגישה גלית גוטמן שלפה לפני כמה ימים את ההתבטאות הכמעט אנטישמית שלה: "החרדים מוצצים לנו את הדם", היא בסך הכול היוותה שופר או תיבת תהודה להלך רוח שרוחש

החרדיות כאידיאה מציבה לנגד העיניים של כולנו סולם ערכים שונה להיות חרדים מפניו; סולם ערכים שאינו מעמיד בראש סדר העדיפויות קריירה, כסף, קידמה טכנולוגית, הנאות חומרניות, מעמד או פרסום. אלא נאמנות לברית העם היהודי לאלוהיו ולתורתו, לחיי משפחה, צניעות, נאמנות זוגית, חסד ועוד.

רק במובנה הרעיוני הסמלי. למוכן הרעיוני-הסמלי הזה שותפים כל מי שרואים בתורה הוראה מחייבת ומרכזית בחייהם. ובכן, הבה נחשוב לרגע על חרדה או פחד. מה מעורר בנו פחד וחרדה?

במדינת ישראל מתחת לפני השטח זמן רב. היחס לחרדים במדינת ישראל הוא נושא למחקר סוציו-פתולוגי מעמיק. מה יש במגזר הזה שמעורר אצל חלקים בציבור אמוציות שמוציאות מהם שנאה וניכור כמעט אנטישמיים?

בבואו לתאר את החרדה והפחד כתב הפסיכיאטר פרופ' יורם יובל: "החרדה משמשת מנגנון אזהרה והתרעה מפני מצבים מסוכנים ועשויה לעזור לנו להימנע מהם. לדוגמה, פחד גבהים קיים במידה זו או אחרת כמעט בכל בני האדם, וגורם להם להימנע ממקומות שאפשר ליפול מהם בקלות ולהיזהר

בדברים הבאים אבקש להתבונן בחרדיות כאידיאה - כרעיון. כדי לעשות זאת, ננסה להתבונן לרגע במילה "חרדי" ובמשמעותה. מקובל ליחס את הכינוי "חרדי" לדברי הנביא: "שָׁמְעוּ דְבַר-ה', הַחֲרָדִים אֶל-דְּבָרוֹ" (ישעיהו סו, ה) וכן "וְהַחֲרָדִים בְּמִצְוֹת אֱ-לֹהֵינוּ" (עזרא י, ג). במובן הזה, החרדיות היא ייצוג

חובת התלמידים - חלק שני // הרב נסים ויטנברג

בו חזק, מעין 'באג' בראש שאומר "בכל דרכיך דעהו", היינו שבכל דבר שאני עושה אני משתדל לזכור את הקב"ה (רמב"ם דעות ספ"ג ותינאי פרק מב בסופו) וככה המשחק לא מתדרדר למקומות לא רצויים, וכמוכן כאשר אני מתבגר גם החשיבה מתגדלת בהתאם, למשל, במקום לקחת מחלוקות באופן אישי, כל מחלוקת נשארת עניינית בעיני, וכן הלאה.

וכאן הרבי מלמד אותנו עוד כלל, אין לקפוץ מדרגות ולקחת עניינים שאינם קשורים אלי. הכל צריך לבוא בהדרגה וחיבור אמיתי להשם יתברך ולעצמי וכלשונו של הרבי "מִטְרָה גְדוּלָה זוֹ לָנוּ, לֹא לְכַפּוֹת אוֹתָהּ שְׁתֵּלָהּ בְּדַרְכֵי ד' בְּעַל כְּרַחֲמֵיךָ, רַק שְׁגִם בְּעֵצְמָהּ תִּרְצֶה לְלַבֵּת בּוֹ, כִּי לֹא בְּעֵשׂוּיֵתֶיךָ הַטּוֹבוֹת לְבַד אֵינוּ מִסְתַּפְּקִים, רַק שְׁגִם אֶתָּה בְּעֵצְמָהּ תִּהְיֶה טוֹב אֵינוּ רּוֹצִים כִּפִּי שְׁאִמְרָנוּ לָךְ. על התחושה השנייה שאיתה מתמודד הרבי בע"ה בעלון הבא.

שבת שלום

תלגובות 213@gmail.com

האם אני נראה לו מודל לחיקוי?... פעם שמעתי בחור צעיר שאמר 'אני עדיין ילד, אני לא רוצה להיראות כמו הרבנים המבוגרים האלו שיושבים בבית המדרש'. זה מזכיר את מה שאומר מרן הרב זצ"ל במאמר הדור על הרבנים והמחנכים: "כל ההסברים של כל ארחות היהדות, של כל הדברים היותר עקריים יסודיים, המספיקים למי שתעודתם היא להיות כובשים, שריכוך לבבם היא שלמותם וקיומן כחותיהם הוא שבחם תהלתם; כל אלה, אמנם אינם מספיקים לאותם שכבר מלאו כח עלומים... להם אנחנו צריכים ללמד תורת חיים ממקור החיים, דרכי מוסר מלאי אורה וצהלה, דברי חן ושכל טוב, מזוקקים ומצורפים..." (מאמר הדור בסופו).

ועל תחושה זו כותב ב'חובת התלמידים': "טעית גם טעית נער פְּשֻׁנֵיִךְ תִּשְׂאָה עִם חֲבֵרֶיךָ חֲבֵרִים טוֹבִים כְּעֶרְכֶּךָ תִּתְּנֵם אֶף תִּשְׂחַק, וְעַם כָּל זֶה לִפְטִיחָה אֲשֶׁר הָעֵמֶדְנִי לָךְ מֵרֵאשִׁי תִּגִּיעַ". ודאי וודאי שנער צריך להשתובב ולשחק עם חבריו כמו שהוא צריך לאכול ולשתות, אבל אנחנו רק מטמיעים

אחרי ששהינו עם השאלה/אמירה של הרבי מפיאסנה על כך שאנחנו לא מרגישים את הקרבה לקב"ה גם לא בזמן שאנו לומדים, ממשיך הרבי ומציג שתי תחושות הקיימות אצל רובנו שמסבירות מדוע איננו מצליחים, או לא רוצים, להרגיש את הקרבה והאהבה הגדולה לה' יתברך, שעליהן נבקש לדבר.

הסיבה הראשונה לכך שאיננו מרגישים את קרבת השם ולא מרגישים את התשוקה הגדולה ללימוד התורה ולקיום המצוות, היא שאנחנו מסרבים לאבד את ילדותנו ולאבד את אורח החיים שלנו, ובמילים אחרות אפשר לומר אולי שקשה לנו לצאת מהרגלים ישנים שלנו. וכלשונו של הרבי "בן יְקִיָּה אֶפְשָׁר תִּפְחַד לֵאמֹר הִנֵּה אֶתָּה עוֹד נֶעַר כֶּךָ וְטוֹב, אוֹהֵב לְשׁוֹבֵב מְעַט אוֹהֵב לְשִׂחָק עִם הַנְּעָרִים, וְהִנֵּה בָּאנוּ אֵלֶיךָ לְעִשׂוֹתָהּ בְּפִעֵם אַחַת לְאִישׁ זָמַן יוֹשֵׁב וְדוֹמֵם וְלִרְחַק מִמֶּךָ אֵת כָּל יְלָדוּתְךָ...". יש פה אמירה חינוכית גם להורים ומורים: חשוב לרגע איך הבחור הצעיר רואה את המציאות, האם אני נראה לו מנותק לגמרי מכל הרצונות שלו?

עבודת המידות בנישואין

אתם, יוצרת עבודת המידות שבזכות כך בני הזוג נעשים סובלניים יותר, מכילים, קשובים ואוהבים יותר. נכון, זו עבודת מידות שלא נגמרת, כל עוד חיים על פני האדמה. אלא ששכרה בצדה כשמתדמים לבורא עולם במידותיו, בבחינת מה הוא רחום וכו'.

לאחר הפגישה, נזכרתי לקראת חג השבועות, בספירת העומה. זו ספירה שיש בה עבודת מידות יומיומית. לכל יום יש את הספירה שלו שדרכה מתמודדים עם המידה של אותו היום ומתורמים יותר. עבודת המידות הזאת, אין לה יעד סופי. היא אינה מסתיימת כל עוד יש נשמת חיים באדם. כך גם בזוגיות חוזרים כל פעם מחדש, חווים חוויות חדשות ומגיעים לקשר קרוב ואוהב יותר ויותר.

תקוותי ותפילתי שנתייחס באופן הזה להתמודדות בזוגיות ובכך נרוויח - בזכות ההבנה הזאת - גם עבודת מידות קלה יותר, התקדמות וצמיחה אישית וזוגית, חיבור בזוגיות וחיבור עם בורא עולם. יהי רצון, חג שמות.

לתגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם - estervavr@gmail.com

זה מזה... ובכל זאת אוהבים מאד...". היא סיימה את המשפט כשהיא צוחקת. תהיתי האם היא הבינה כעת שהרצון שלה שכל הזמן ירגישו נפלא כמו שהתחננו, אינו ריאלי.

לאחר שתיקה אמרה: "אז איך בכל זאת אפשר ליהנות בחיים עם הקשיים שבדרך ולהיות שמחים?"

"איך אתם מרגישים לאחר שאתם מתפייסים?" "אחרי ההתפייסות מרגישים קרובים ומחוברים, יותר ממה שהיינו לפני כן. אבל הקושי שלי הוא לפני, כשאנחנו מתנגדים, כועסים ואפילו מנסים לשכנע. כל אחד מאיתנו בטוח שהצדק איתו. בזמן הזה אני מתוסכלת ואומרת לעצמי, למה זה צריך להיות ככה כל פעם מחדש...".

זה שלאחר קשיים אתם מרגישים קרובים ומחוברים יותר, זו בדיקת המטרה. אמנם חשוב ללמוד להיות קשובים ולנסות להבין זא"ז, במקום להתנגד ולכעוס. לכן נראה לי שתקשורת נכונה בקונפליקט, זה מה שחסר לכם. נוכל לתרגל זאת ביחד, גם בלעדי בעלך, למרות שעדיף יותר שהוא גם יגיע, אבל רק מרצונו, מבלי לדחוק בו. הקשיים הם חלק מהחיים וההתמודדות

כשראיתי את חנה נכנסת לפגישה, ראיתי אשה מחויכת ונינוחה. כשהתיישבנו, היא פתחה ואמרה: "תראי, אנחנו די בסדר בזוגיות שלנו. החיים שלנו הם באמת טובים בד"כ. בכל זאת אני כאן, כי אני מתוסכלת מזה שהקשיים אף פעם לא נגמרים. עד שאני חושבת שהנה הסתדרנו והבנו זא"ז והתפייסנו, אחרי כמה זמן נוצרים עוד קשיים, בין אם זה בינינו ובין אם זה עם הילדים. הבעיה עם הילדים ששנינו חושבים אחרת איך להתמודד, ואז שוב יש בעיה בינינו. זה לא נגמר... זה מייאש...".

"אני שומעת ממך שהקשיים הם של שניכם. הקשיים עם הילדים, גם הם משקפים את החשיבה והגישה השונה ביניכם וייתכן שתפגשו זאת גם במישורים שונים. יחד עם זאת רק את הגעת. מה אומר בעלך?"

"בעלי מתנגד לבוא. הוא טוען שלא הולכים לבכות אצל אדם זה, כל עוד אנחנו די מסתדרים ולבסוף מוצאים הבנה והרגשה טובה..."

"איך את חושבת שחיי הזוגיות צריכים להיות?" היא מיד ענתה: "שתמיד יהיה טוב. כמו כאשר נישאנו". "את מאמינה שזה אפשרי?" שאלתי.

"ככה הייתי רוצה שיקרה..." ואז שתקה, חשבה ואחר כך אמרה בשקט: "טוב, זה באמת לא אפשרי וזה גם לא הגיוני. אנחנו כל כך שונים

המשך המאמר של הרב לביא מעמוד 5 <

מדוע אם כן מעמד מתן תורה, הופעת דבר ה' לעולם, היה צריך לעורר חרדה ופחד קיומיים ממש, וכדברי עם ישראל למשה רבנו: "דַּבֵּר אֲתָהּ עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל יִדְבַר עִמָּנוּ אֱלֹהִים כִּי נִמּוֹת", האם לא היה ראוי שהתורה תופיע בצורה נעימה יותר, אולי בלויית חיזיון אור-קולי עוצר נשימה ומרהיב ביופיו?

נדמה לי שהתשובה לשאלה הזאת נעוצה במגמת המעמד ההיסטורי החד-פעמי הזה. מגמתו היתה לחשוף אותנו אל האמת העומדת ביסוד העולם הזה; להבנה שמעבר לכל מה שעניי הבשר הטרוטות שלנו רואות, קיימת מציאות עמוקה ונשגבה לאין ערוך, וממנה עלינו להיות יראים וחרדים.

החרדה הזאת נצרכה עמוק בנשמתנו באותו מעמד, וחוללה בתוך עם ישראל מנגנון הגנה רוחני, וכפי שאומר משה רבנו לעם: "אֵל תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נְסוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יִרְאַתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תִחַטְּאוּ". כל פחד התגמד והתאיץ פתאום, אל מול הגודל הא-לוהי האינסופי שנגלה לנגד עינינו באותו מעמד. זוהי ה'חרדיות' שהעם היהודי נושא בקרבו מאז אותו מעמד נורא ונשגב.

ובכל זאת, למה פחד וחרדה הם רגשות חשובים כל כך?

ובכן תן פחד

באחת מדרשותיו סיפר הרב יוסף דב סולובייצ'יק סיפור מפעים: "אמר לי פעם פסיכיאטר גדול: אילו היה בכוחי הייתי מבטל את תפילת 'ובכן תן פחד' שיהודים מתפללים בראש-השנה ויום הכיפורים, שכן 'הפחד' הוא הגורם העיקרי לכל מחלות הרוח שבני-אדם לוקים בהן. מטרת האדם המבקש לשמור על בריאותו הנפשית צריכה להיות להשתחרר מפחד ובוודאי שאין מקום להתפלל על 'פחד'.

"אין אני פסיכיאטר, אבל דווקא מדבריו הבינותי טיבה של תפילה זו שהתקינו חכמי-ישראל. וכך גם עניתי לאותו פסיכיאטר: רואה אני בני אדם, והנה כולם מלאים פחדים שונים. יש הפוחדים שמא הקריירה שלהם לא תעלה יפה, ויש פוחדים שמא יאבדו את כספם, מעמדם, או שלא יהיו מפורסמים מספיק; יש פוחדים מפני מחלות וחולשות. בדורות עברו מילא פחד הצרעת את העולם, היום הפחד הוא מפני מחלות ממאירות, אנשים אינם הולכים לרופא כאשר כואב להם מפחד שיאבחנו בהם את 'המחלה ההיא'.

"האדם מלא וגדוש פחדים קטנים. אינני פסיכיאטר, אבל אני יודע כי פחד אחד גדול מגרש את כל הפחדים הקטנים. ואיזהו הפחד שיכול אדם לקבל עליו כדי שעל ידו ייעקרו מקרבו כל הפחדים האחרים, כגון הפחד מפני

הכישלון, מפני העוני, מפני הזקנה, מפני חוסר-הפופולריות או מפני המחלות - הווה אומר: הפחד מפני הקב"ה! ומכאן התפילה: 'ובכן תן פחד, ה' אלוהינו, על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת'. הלוואי ויבוא הפחד הגדול הזה וישחרר אותנו מכל הפחדים האחרים האורבים לפתחנו ומערערים את חיינו..." (על התשובה, עמ' 141-140, הרב סולובייצ'יק).

דברי הרב סולובייצ'יק מאלפים. כולנו חרדים ממשוהו בחיינו. השאלה היא מהו אותו "משוהו" ממנו אנחנו חרדים. אם איננו חרדים מפני דברים גדולים ונשגבים, על כורחנו נהיה חרדים מפני דברים חומריים ואף פעוטים. החרדיות כאידיאה מציבה לנגד העיניים של כולנו סולם ערכים שונה להיות חרדים מפניו; סולם ערכים שאינו מעמיד בראש סדר העדיפויות קריירה, כסף, קידמה טכנולוגית, הנאות חומרניות, מעמד או פרסום. אלא נאמנות לברית העם היהודי לאלוהי ולתורתו, לחיי משפחה, צניעות, נאמנות זוגית, חסד ועוד ועוד.

כמובן, אף אחד לא מושלם. לכל אדם ולכל חברה יש מה לשפר ולתקן, ומכל אדם וכל חברה אפשר גם ללמוד הרבה. וכך, ערב חג השבועות תשפ"ג, אני מתפלל שאזכה ונוכה כולנו, ללמוד מאחינו החרדים להיות יותר חרדים לזהותנו. למען תהיה יראת ה' על פנינו לבלתי נחטא.

נשא

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים,
אולי תזכו בפרס! meirkids.co.il

הצטרפו למנויי ערוץ מאיר לילדים!
באתר meirkids.co.il בטלפון 0732379860

שאלו בפרשה

1. מאיזה גיל ספרו את בני גרשון ובני מררי?
2. האם מותר לנייד לאכול ענבים?
3. כמה מילים יש בפסוקים שנאמרים בברכת הכוהנים?
4. מדוע בני קהת לא קיבלו עגלות לנשיאת הכלים?
5. למי בפרשת השבוע אסור להסתפר?
6. את מי משלחים מן המחנה? (ה, ב)

חידה

מצאו בפרשה את התרגיל:
 $12 \times 10 = 120$

המלצת השבוע

תוכנית טיולים חדשה עולה לאוויר
לקראת הקיץ! אל תפספסו באתר ערוץ
מאיר לילדים!

המנוחה בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך פרשת השבוע

ברכת כהנים

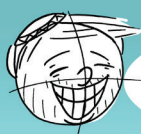
בפרשת השבוע 'נשוא' מובאים הפסוקים של ברכת הכהנים. בודאי יצא לכם לראות בבית הכנסת את הכהנים שעולים לדוכן ומברכים את העם. אולי אפילו אתם בעצמכם כהנים!

ברכת הכהנים היא ברכה נפלאה אותה אנחנו זוכים לקבל מה' דרך הכהנים. הידעתם שבארץ ישראל אנחנו זוכים לברכה הרבה יותר גדולה בברכת הכהנים? כן! בחוץ לארץ בקהלות רבות נהוג שהכהנים נושאים כפיים לברך את הקהל רק במועדים ובחגים. לעמית זאת בארץ ישראל המונהג הוא לברך ברכת כהנים בכל יום!

אחת הסבות לעבדה זו, היא שברכת הכהנים צריכה להאמר בשמחה. מי שנמצא בחוץ לארץ אינו שרוי בשמחה אמיתית. שמחה אמיתית ישנה רק בארץ ישראל, ולכן רק כאן אנחנו זוכים שהכהנים יברכו אותנו בשמחה בכל יום!

כמה משמח לגור בארץ ישראל!

יש, ערוץ הילדים

תורת האזור

מאת יוסי שחר.
להזמנת סדנאות קומיקס: 0549-256994

מדוע מזכירה התורה פעמים רבות את הדגלים שהיו במחנה ישראל. מדוע צריך דגל? דגל זו מהות, זו ייעוד, כאשר אדם אומר "אני דוגל ב...". הכונה שזו אמונתו, "ואנו בשם אכוננו נדגול". עם ישראל היה עבד, ללא תכלית, כעת הוא מקבל מטרה, תורת ה'!

- איזה דג הכי אוהבים לאכול ביוון? אה, טונה...
- איש אחד נקלע לתוך מכונת קפה. הוא יצא משם בנס...
- איך קוראים לאמא שיש לה שלושה ילדים? אם פי שלושה...

הזוכה מפרשת במדבר:
ערן אליהו!

העולם כולו מתבכר בחג השבועות. מה שצדיקים מרגישים בתוכיות לבבם בשבועות, אין כל העולם כולו כדאי לו. כל העולם שמח, כל העולם גדול הוא, כל הארץ היא של ד' בגילוי עליון. וישראל מתעלים להיות סגולה מכל העמים, ונשמתם של ישראל נראות בבהירות הצחצחה, והאהבה והחיבה היתרה לכל נשמה ונשמה מישראל, לכל אחד בפני עצמו, מתגדלת לאין קץ, ממש כל אחד מישראל הוא מתגלה בתפארת עליונה, בהדר קודש כאבן חן שאין לו ערך וקצב, סגולה נפלאה. עולת ראייה ב, שב

אורות הפרשה

הרב חגי לונדין ר"מ במכון מאיר

פרשת נשא

פרשת נשא עוסקת הרבה בנשיאים. הנשיאים הם אנשים שתפקידם אינם לשפוט את העם, הם גם לא שוטרים. הנשיאים הם המנהיגים של השבט ותפקידם לנשא, לרומם את הציבור. הם משקפים את הדופק הציבורי ואמורים לרומם אותו.

איך מרוממים את הציבור? בהבאת קורבנות. התורה מקדישה עשרות פסוקים לקורבנות הנשיאים שכולם לכאורה נראים אותו דבר. הם לא מקריבים קרבן אישי, ייחודי. הם מבטאים שייכות ונאמנות למסגרת הלאומית שבה כולם שותפים.

הקרבן המרכזי שמביאים הנשיאים הן עגלות-צב ופרים שיסחבו את העגלות. עגלות-צב הן עגלות בעלות כסיו מעליהן, פרים הם בעלי חיים מלאי כוח שמסוגלים לסחוב משאות כבדים. יש דרכים שונות לשאת את הקודש, את הקרבן. יש באמצעות מגע ישי, קליל, על הכתף - כפי שעושים הלויים בתחילת הפרשה, ויש באמצעות מתווך, עגלה. מכשיר שמשמש אמצעי עקיף כדי לשאת עליו דברים. בהנהגת ציבור חשוב להבין שהדרך המובילה למשכן מגיעה לפעמים באופן עקיף. באמצעות עגלות כבדות בעלות כסיו, התנהלות איטית שמסובבת הרבה שיקולים שלא תמיד נגלים לעין. בכל רגע נתון בחיים האדם, בפרט ובכלל, בקלות ובקושי, במהירות ובאיטיות - תמיד ישנה קירבה אל ה'. תמיד ניתן לנשא ולרומם.

על סדר היום

הרב שלמה אבנר

בפעוט, בילד, וכן הלאה? אז עמוד בחרדת קודש מול אשתך.

כלל המישי. שיחה יומית. אי אפשר לפתור בעיות בין בני הזוג על ידי אמת קנויה: אדם א שואל אדם ב מה לומר לאדם ג. אהבה בין בני הזוג, אינה סתם טכניקה, אלא דבר עמוק, זיכוך נפשי, הבנה הדדית. לשם כך, יש לקיים כל יום שיחה יומית, כל ערב, חצי שעה. לכבות את כל הטלפונים, ולבחור שעות שקטות ולשוחח יחד, לא על תוכן הדברים, אלא על צורתם. פותחים בדבר טוב: אני מאוד מעריך כיצד התייחסת אלי היום בעניין פלוני. ממשיכים בדבר לא טוב: מאוד נפגעת כאשר דיברת אליי בעניין זה. - סליחה, איך היית רוצה שאדבר? - כך וכך. - טוב, אנסה עכשיו. - מוכנה להקשיב לי? - ודאי. - אז כך וכך... - יופי, תודה רבה. ובסוף מסיימים עם דבר טוב. החלק האמצעי הוא אמנם קשה ופוצע, אך מרפא את הפצע. ומיום ליום, הוא הולך וקטן.

כלל השישי. עזרה מבחוץ. אם שיחה יומית אינה דיה, אז יש להיעזר ביועץ נישואים, אין בזה בושה. כך ד' ברא את עולמו, שאנו כלל אחד, וכולם צריכים את כולם.

כלל שביעי. לזכור שכאשר יש מתח בין ההורים, הילדים הם שמשלמים. כאשר הם גדלים, הם מבינים בדיוק מה קורה ונשברים. וכאשר הם קטנים, הם אינם מבינים איך יתכן דבר כזה, אבל מרגישים ונהרסים עוד יותר. לכן, בספר החינוך כתוב שד' צויה שנקי יהיה לביתו שנה, כדי שישפיקו ליישר ההדורים ביניהם, ולהוליד ילדים מאושרים.

ש: אני מבין שאשתי הרבה יותר צדיקה ממני...
ת: אשריק.

אשתי יותר טובה ממני

[נרשם על ידי השואל]

ש: אני מלא ביקורת כלפי אשתי. היא מקשיבה לשירים חילוניים וכן הלאה, ואני מקדיש זמני ללמוד תורה. כשאני מעיר לה, היא אומרת לי שאני לה, שהיא עובדת ד' כדרכה. מה לעשות?

ת: **כלל ראשון.** זו לא שאלה למסרון. אהבה ואחוה ושלוש ורעות בין איש לאשתו, היא אחת הסוגיות המרכזיות בחיים, ולא יעלה על הדעת לפתור אותה בשאלה בטלפון. זה מצריך לימוד גדול, אתה לבדך, ויחד איתה.

כלל שני. אדם נידון על פי רובו. כך כתב הרמב"ם בהלכות תשובה פרק שני. רובו זכויות, צדיק. רובו חובות, רשע. אנחנו לא מלאכי השרת, ואין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. אלא הולכים אחרי הרוב. ודאי אשתך, רובה טובה, כמעט הכל, לכן היא צדיקה.

כלל שלישי. הוי דן כל אדם לכף זכות. כתוב אצל חז"ל להיות שפל רוח בפני כל אדם. תמה ספר התנאים: כיצד ארגיש שפל, אני המקיים תורה ומצות, מול אדם פלוני שהוא נעור וריק? הוא משיב: אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו, הן מקומו העובדת, הן מקומו הנפשי. אולי אם היית חי בתנאים שלו, כבר היית בבית סוהר, ואם היה הוא נהנה מנתוני חיך, אולי היה תלמיד חכם גדול. וכן המקום הנפשי, כלומר מכלול היצרים שלו. אילו היו לך היצרים שלו, אולי כבר היית מזמן בבית סוהר וכו'.

כלל רביעי. היית בהריון, בלידה, בהנקה? האם כבר היית בהריון? האם אתה יודע כמה זה קשה לרוב? כאבים, בחילה, דיכאון ועוד. האם ילדת? האם אתה יודע כמה זה כואב לפעמים, כמה חרדות יש? האם הנקת, והתעוררת כל הזמן להניק, מתוך עייפות? האם טיפלת בתינוק,

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איננו אתם יכולים!**

- הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע
- פריסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ
- הדרכת מודעות בבתי הכנסת
- נבדקים דתיים
- דיוור ישר בכל רחבי הארץ

הפיקוח הייחודי: קדם דפוס ודפוס עיצוב, קדם דפוס ודפוס איסוף וניטוי מוצרים בניילון לפי הנהגת הרבני מניחת הכנסת אינטרטיים לעלונים

לפניכם: 052-908538 יוסי 0052908538@gmail.com

טלפנייה המתחדשת
במכון מאיר
דרושים/ות

טלפנים/יות
למערך התרומות

שכר בסיס + בונוסים
משמרות אחה"צ/ערב

מעוניינים?
שלחו סמט 052-5121946

יהדות באהבה
מכון מאיר

ההוצענו זמן הזה

לוגל השלמת סדרת שיחות הרציה על ספר אורות ספריית חוה יוצאת במבצע 50% הנחה לרוכשים במכירה מוקדמת

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר: www.ChavaBooks.co.il

*למזמינים עד ר"ח אב תשפ"ג נבדלו! לא כולל משלוח בפר 40 ש"ח. המכירה ללא חשש ריבית ובהיתר עסקה ע"י הרב שלמה אבנר.